

Da li je dozvoljeno običnim ljudima da tekfire onoga ko vrijeđa vjeru?

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

www.islamqa.info

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

هل يجوز للعوام تكفير من يسب
الدين دون الرجوع إلى أهل العلم في
ذلك؟

« باللغة البوسنية »

موقع الإسلام – سؤال وجواب

ترجمة: سناد موهيتش

مراجعة: أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Da li je dozvoljeno običnim ljudima da tekfire onoga ko vrijeđa vjeru?

Pitanje:

Da li je dozvoljeno običnom čovjeku da proglasi nevjernikom osobu koja vrijeđa vjeru, Allaha i Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, bez konsultovanja sa učenim?

Odgovor:

Hvala Allahu.

Prvo: Nema sumnje da je vrijeđanje Allaha i Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, čin koji izvodi iz vjere. Ko to uradi učinio je veliko nevjerstvo i izašao je van okvira islama, i ukoliko umre, a nije se pokajao, boravište mu je Vatra u kojoj će vječno boraviti.

Šejh Ibn Baz veli: „Islamski učenjaci su jednoglasni da je otpadnik od vjere svako ko psuje i vrijeđa vjeru, omalovažava je, ili vrijeđa Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i omalovažava ga ili se ismijava i izigrava sa time.“¹

Upitan je šejh Ibn Džibrin: „Kakav je propis onoga ko vrijeđa vjeru i kako će se otkupiti ako to učini, i da li takvom njegova žena postaje zabranjena, te hoće li se od nje razvesti?“

¹ *Fetava Nurun ala-d-derb*, str.139.

Odgovorio je: „Nema sumnje da je takvo djelo čisto otpadništvo od islama, a onaj ko ga učini zaslužuje da se ubije, osim ako se ne pokaje. Njegova žena se od njega treba razvesti, i svaki njegov odnos sa rodbinom se prekida. On ne može biti njihov nasljednik, niti oni njegovi nasljednici. Međutim, ako se pokaje i prizna svoj grijeh iskreno, Allah će mu oprostiti. U tom slučaju žena može vratiti ako nije prošlo vrijeme iddeta (pričeka), a ako je prošlo to vrijeme, onda ona može da mu se vrati samo uz njeno zadovoljstvo.“²

Drugo: Ko lično čuje osobu da jasno (nedvosmisleno) vrijeđa Allaha, ili je do njega došla vijest o tome putem koji se u šerijatu smatra vjerodostojnim, onda nema smetnje da smatra takvu osobu nevjernikom, jer psovanje Allaha je jedno od najgnusnijih djela i kao takvo biva najvećim razlogom da se takva osoba okarakteriše kao nevjernik. To ne može uraditi osim osoba koja je dosegla najveći stupanj zablude i omalovažavanja Allaha Uzvišenog ili osoba koja je izgubila razum, pa nije svjesna šta priča. Vrijeđanje Allaha nije pitanje koje je manje poznato, pa da je potrebno konsultovanje sa učenjacima ili dublje istraživanje, nego je to pitanje koje zna i učeni i neznalica i čiju ružnoću poznaju i mali i veliki. Ali i pored toga potrebno je težiti ka ostvarenju cilja kojem teži islam, a to je upozoravanje na loše djelo, njegovo uklanjanje, i

² Fetava Islamije, 3/533.

savjetovanje da se osoba pokaje i vrati Allahu, bez obzira što je postala otpadnik. Zahtijevanje od otpadnika da se pokaje je stvar koja je poznata i u vjeri potvrđena. Zato treba da se takvoj osobi uputi savjet na odgovarajući način, i da joj se pojasni grozotu tog djela koje je učinio, te da se to učini na najprikladniji način uzimajući u obzir njeno stanje.

Islamski učenjaci koji sačinjavaju *Stalnu komisiju za fetve* u Saudijskoj Arabiji (El-Ledžnetu-d-Daime) kažu: „Vrijeđanje vjere je djelo jasnog nevjerstva, što potvrđuju kur'ansko-hadiski tekstovi i jednoglasni stav islamskih učenjaka (El-Idžma'u). Allah Uzvišeni veli: ***Reci: Zar se niste Allahu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Jasno je da ste nevjernici, a tvrdili ste da ste vjernici.*** (Et-Tevbe, 65-66.) Postoji još šerijatskih tekstova koji govore na ovu temu. Obaveza je osobu koja čini to djelo savjetovati, pa ako se odazove, onda hvala Allahu, a ako ne posluša, onda takvoj osobi ne treba nazivati selam, niti odgovarati ako ona nazove, njegovom se pozivu ne treba odazvati. Obaveza nam je u tom slučaju na tu osobu izbjegavamo sve dok se ne pokaje ili mu se od strane islamske vlasti ne presudi smrtna kazna. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, veli: **'Ko promjeni vjeru, ubijte ga.'** Hadis bilježi Buharija u svom Sahihu, br. 3017.“³

Šejh Ibn Usejmin veli: „Kada se čovjek pokaje, bez obzira o kojem se grijehu radilo, njegovo se

³ *Fetava-l-ledžneti-d-daimeti*, 12/2.

pokajanje prima ako ispuni određene uslove. Međutim, treba znati da nekada određeni govor može biti nevjerstvo, ali onaj ko ga je izrekao ne izlazi iz vjere, jer postoji određeni razlog koji spriječava da se takva osoba proglasi nevjernikom. Čovjeku koji kaže da je vrijeđao vjeru u stanju srdžbe kažemo: Ako je tvoja srdžba žestoka do te mjere da nisi bio svjestan šta pričaš i ne sjećaš se šta si kazao, i ne znaš da li si na nebu ili na zemlji, onda se ne donosi nikakav stav i nisi postao otpadnik, jer si kazao govor koji nisi ciljao. Svaki govor koji je izgovoren bez namjere i cilja da se izgovori⁴ ne povlači za sobom posljedice. Allah Uzvišeni veli: ***Allah vas neće kazniti ako se nenamjerno zakunete, ali će vas kazniti ako pod zakletvom nešto namjerno učinite.*** (El-Bekare, 225.)⁵

O pravilima vezanim za proglašavanje osobe nevjernikom pogledati odgovor br. [85102](#).

A Allah najbolje zna.

Islam, pitanja i odgovori.

⁴ Hoće reći da čovjek nesvjesno izgovori riječi koje uopšte nije ciljao izgovoriti, a ne da nije svjestan težine ili propisa tih riječi. Ovo drugo nije uslov kada je u pitanju jasno vrijeđanje Uzvišenog Allaha i vjere. (op. rev.)

⁵ Fetava Nurun ala Ed-Derb, 2/24.